

۹۹ روز تا بازی های جام ملت های آسیا

گلر ملی پوش خیال سهراب را راحت کرد
تیم فصل در قفس توری آبی ها
بازگشت گودرزی و خلیفه در نقل و انتقالات زمستانی

سرمری به سیم آخر زد؛ لیست خط خورده های جدید در راه است!

جام ملت ها بدون چند ستاره بزرگ

شاهرخی: پیرمرد های تیم ملی فقط به پاداش فکر می کنند - سقوط آزاد ایران در رده بندی فیفا - یک تیم آفریقایی، رقیب یوزها در ترکیه

کشتی فرنگی در ۳ وزن اول
مدیون درخشش میرزا زاده

بریس امین

تیم ملی کشتی آزاد با ستاره هایش به دنبال درخشش در ناگویا

معود به رقابت حذفی سنگنوردی سرعت؛ علیپور هنوز شانس مدال دارد

دیدار سوم تیم ملی، زمان بازی استقلال - تراکتور را تغییر می دهد
تعویق اجباری دوئل نکونام و بختیاری زاده
عارف آقاسی، سیاهی لشکر تیم قلعه نویی

زمان نامشخص بازگشت محبی و ایری
تارتار رسماً درگیر ویروس فیفا شد
۵ گل خوردیم، اما زار ع همچنان نیمکت نشین!

رئیس کل دادگستری البرز خبر داد
اموال خوبان عالم مصادره شد
۲ دستگاه لندکروز و مرسدس بنز، ۲ هزار یورو ۸۰ سکه و ۳ شمش طلا از متهم کشف شده

چرا آکادمی ها به جای تربیت استعداد، جنگجو تحویل می دهند؟
کارخانه پرورش خروس جنگی
رحیم پور: اخلاق باید از فوتبال پایه آغاز شود
پناهگر: فوتبال بدون اخلاق، تجارت بی ریشه است

سرمقاله
کودکانی که آموزش نمی بینند
مجید سلطانی
خبرنگار

ویدیویی که از درگیری خونین تیم های نوجوانان شاهین و استقلال در فضای مجازی منتشر و فراگیر شده، دل همه هواداران فوتبال را به درد آورده است. یک بار با دقت ویدیو را ببینید. هریک از مشت هایی که «بی فکر» و «بدون واژه» به صورت و پیکر بازیکنان حریف وارد می شوند، می توانند به خسارتی جبران ناپذیر یا نقص عضو منجر شوند. مدارس فوتبال که بسیاری از آنها پول های کلان از والدین می گیرند و خوب هایشان هم تمام هوش و حواس و فکر خود را تنها معطوف به آموزش مهارت های فوتبال کرده اند، از کلیدی ترین و مهم ترین آموزش غافل مانده اند. آنها باید مهارت های زندگی اجتماعی، درس چگونه زیستن و هنر انسانیت را به کودکان بیاموزند تا اگر آنها فوتبالیست های خوبی نشدند، انسان های شایسته ای برای آینده این کشور بشوند. فوتبالیست خوب پرورش دادن، کار خوبی است؛ اما هنر طلایی مربیان این است که انسان های شریف و مسئولیت پذیر تحویل جامعه دهند. کودکانی که به آکادمی های فوتبال سپرده می شوند، پدران و مادران آینده این سرزمین هستند. آنها باید این کشور را بسازند و قطعاً باید تکنیک های زندگی را بیاموزند تا در دوران بلوغ جامعه بهتری بسازند. ویدیویی که منتشر شد، نه تنها ذهن اهالی فوتبال که ذهن جامعه را خراش داد. همه از خود می پرسند در آکادمی های فوتبال چه به نونهالان و نوجوانان آموزش داده می شود که کودکان این گونه به جان هم می افتند و مشت و لگد نثار هم می کنند؟ سؤال مهم تر این است: آیا جامی که در انتهای مسابقات به تیم قهرمان داده می شود، آنقدر ارزشمند است که این دعوای خونین را توجیه کند؟ آیا مربیان به شاگردانشان گفته اند برای رسیدن به پیروزی و جام، هر عمل غیر اخلاقی و هر جنایتی مجاز است؟ حال ۲ پرسش اساسی مطرح می شود: ۱- نفس برگزاری مسابقات مهم است یا جان و سلامت بازیکنان هم اهمیت دارد؟ ۲- برگزار کنندگان مسابقات آیا عواملی در اختیار ندارند که در چنین مواقعی از بروز درگیری و دعوای اینچنینی جلوگیری کنند؟ **نکته پایانی:** فوتبال، ورزشی تأثیرگذار در همه لایه های اجتماعی است؛ اما ما چنین فوتبال زشتی نمی خواهیم.